

Art. 12. 1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Przepisy art. 5 pkt 1—3 oraz art. 6 pkt 1—3, 6 i 9 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

3. Przepisy art. 2 i art. 3 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z wyjątkiem art. 6 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy i traci moc z dniem 1 stycznia 2002 r.

4. Z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej wchodzi w życie, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

- 1) art. 44 ust. 4 i ust. 5, art. 45 ust. 1a i ust. 4, art. 46 ust. 5, art. 50 ust. 5 i ust. 6, art. 50a, art. 52a—52c,

art. 59a, art. 59b, art. 63 ust. 1 pkt 2 i ust. 5, art. 72 ust. 3 i ust. 4 pkt 2, art. 73 ust. 2 oraz art. 161a ustawy, o której mowa w art. 4,

- 2) art. 36a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 4 — w zakresie dotyczącym osoby prawnej, której udzielono w państwie członkowskim zezwolenia na co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 52a ust. 1 tej ustawy,
- 3) art. 63a ustawy, o której mowa w art. 4 — w zakresie dotyczącym emitenta, którego papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu w państwie członkowskim,
- 4) art. 43, art. 59 oraz art. 112 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 6.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1316

USTAWA

z dnia 15 grudnia 2000 r.

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy — Prawo bankowe.

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U. z 2000 r. Nr 9, poz. 131, Nr 86, poz. 958 i Nr 119, poz. 1252) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) deponent — osobę fizyczną, osobę prawną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, o ile posiada zdolność prawną, oraz podmioty, o których mowa w art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 40, poz. 399 oraz z 2000 r. Nr 93, poz. 1027, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 119, poz. 1252), zwanej dalej «ustawą — Prawo bankowe», będące stroną umowy imiennego rachunku bankowego lub posiadające wynikającą z czynności bankowych wierzytelność do banku objętego obowiązkowym systemem gwarantowania, potwierdzoną wystawionym przez ten bank dokumentem imiennym, oraz osoby, o których mowa w art. 57 ust. 1 ustawy — Prawo bankowe, o ile ich wierzytelność do banku stała się wymagalna przed dniem niedostępności środków, z wyłączeniem:
 - a) Skarbu Państwa,
 - b) banków,
 - c) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r.

— Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz.U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037, Nr 103, poz. 1099, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 122, poz. 1315),

- d) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 101, poz. 1178 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 483, Nr 48, poz. 552, Nr 70, poz. 819, Nr 114, poz. 1193 i Nr 116, poz. 1216),
- e) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz.U. Nr 44, poz. 202, z 1994 r. Nr 84, poz. 385 oraz z 1997 r. Nr 30, poz. 164, Nr 47, poz. 298 i Nr 107, poz. 691),
- f) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 933, z 1999 r. Nr 72, poz. 801 oraz z 2000 r. Nr 103, poz. 1099 i Nr 114, poz. 1192),
- g) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu fundu-

- szy emerytalnych (Dz.U. Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 702),
- h) jednostek organizacyjnych, które zgodnie z treścią art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 9, poz. 75 i Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 703, Nr 94, poz. 1037 i Nr 113, poz. 1186), nie są uprawnione do sporządzania uproszczonego bilansu oraz rachunku zysków i strat,
- i) akcjonariuszy banku posiadających w dniu zawieszenia działalności banku pakiet co najmniej 5% akcji, a także osób, które w stosunku do nich są podmiotami dominującymi lub zależnymi w rozumieniu art. 4 pkt 16 ustawy, o której mowa w lit. c),
- j) członków zarządu i rady nadzorczej banku oraz osób pełniących w tym banku funkcje dyrektorów i zastępców dyrektorów departamentów, jak również dyrektorów i zastępców dyrektorów oddziałów tego banku, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu zawieszenia działalności banku lub spełnienia warunku gwarancji, bądź w okresie bieżącego roku obrotowego (obrachunkowego) lub poprzedzającego zawieszenie działalności banku lub dzień spełnienia warunku gwarancji,
- 2) środki gwarantowane — środki pieniężne zgromadzone w banku przez deponenta na rachunkach imiennych oraz jego należności wynikające z innych czynności bankowych, w walucie polskiej lub walutach obcych, według stanu na dzień zawieszenia działalności banku, potwierdzone wystawionymi przez ten bank dokumentami imiennymi, powiększone o należne odsetki naliczone do dnia spełnienia warunku gwarancji, a także kwoty, o których mowa w art. 57 ust. 1 ustawy — Prawo bankowe, o ile stały się wymagalne przed dniem zawieszenia działalności banku — do wysokości określonej ustawą, z wyłączeniem papierów wartościowych innych niż opiewające wyłącznie na wierzytelności pieniężne, a także listów zastawnych, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz.U. Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 70 i Nr 60, poz. 702), oraz środków, co do których orzeczono prawomocnym wyrokiem, że pochodzą z przestępstwa przewidzianego w art. 299 Kodeksu karnego,
- 3) podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania — zwane dalej «podmiotami objętymi systemem gwarantowania»:
- a) banki krajowe w rozumieniu ustawy — Prawo bankowe,
- b) oddziały banków mających siedzibę w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, wykonujące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — o ile nie są uczestnikami systemu gwarantowania środków pieniężnych albo system gwarantowania, w którym uczestniczą, nie zapewnia gwarantowania środków pieniężnych do wysokości określonej w ustawie,
- 4) dzień spełnienia warunku gwarancji — dzień wydania postanowienia o ogłoszeniu upadłości banku,
- 5) niedostępność środków — sytuację, w której środki gwarantowane są należne, lecz nie mogą być wyptacone od dnia zawieszenia działalności banku (dzień niedostępności środków),
- 6) saldo dodatnie — dodatnie saldo rachunku bankowego deponenta i jego należności wynikających z czynności bankowych, po dokonaniu przez syndyka masy upadłości potrąceń wierzytelności przysługujących wzajemnie deponentowi i bankowi,
- 7) suma aktywów ważonych ryzykiem — sumę aktywów oraz zobowiązań pozabilansowych, którym Komisja Nadzoru Bankowego, w trybie przewidzianym ustawą — Prawo bankowe, nadaje wyrażoną procentowo wagę ryzyka,
- 8) przejęcie banku — nabycie przedsiębiorstwa bankowego lub jego części.”;
- 2) w art. 2a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W przypadku prowadzenia przez bank jednego rachunku dla kilku osób (rachunek wspólny), deponentem jest każda z tych osób — w granicach określonych w umowie rachunku, a w przypadku braku postanowień umownych lub przepisów w tym zakresie — w częściach równych.”;
- 3) po art. 2a dodaje się art. 2b w brzmieniu:
- „Art. 2b. 1. Oddziały banków, o których mowa w art. 2 pkt 3 lit. b), są objęte systemem gwarantowania w zakresie, w jakim system gwarantowania w kraju ich siedziby nie zapewnia wypłaty środków

- gwarantowanych w granicach określonych w ustawie.
2. Oddziały banków mających siedzibę w państwach będących członkami Unii Europejskiej wykonujące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadkach gdy w państwach tych kwota środków gwarantowanych jest niższa niż określona w ustawie, mogą, w celu podwyższenia tej kwoty do wysokości określonej ustawą, przystępować do obowiązkowego systemu gwarantowania.
 3. Warunki przystąpienia oddziału banku, o którym mowa w ust. 2, do systemu gwarantowania określa Zarząd Funduszu w porozumieniu z odpowiednią instytucją wykonującą zadania w zakresie gwarantowania środków w państwie, w którym bank ma siedzibę, z zachowaniem zasad systemu gwarantowania określonych w ustawie.”;
- 4) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:
„Obowiązkowy system gwarantowania środków pieniężnych”;
- 5) art. 21 otrzymuje brzmienie:
„Art. 21. Celem obowiązkowego systemu gwarantowania środków pieniężnych jest zapewnienie deponentom wypłaty, do wysokości określonej ustawą, środków gwarantowanych w razie ich niedostępności.”;
- 6) w art. 22:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, jest płatne w złotych, według terminarza wypłat ustalonego w trybie przewidzianym w art. 28 ust. 3, w terminie 30 dni od otrzymania przez syndyka masy upadłości banku kwoty przekazanej przez Fundusz na wypłaty środków gwarantowanych, nie później jednak niż w terminie trzech miesięcy od dnia niedostępności środków, z zastrzeżeniem ust. 4—6.”;
 - b) dodaje się ust. 4—7 w brzmieniu:
„4. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2 i 3, nie może być wypłacone przed dniem spełnienia warunku gwarancji.
5. W przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających wypłatę środków gwarantowanych w terminie określonym w ust. 3, w szczególności ze względu na nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg banku lub znaczną liczbę prowadzonych przez bank rachunków, sąd prowadzący postępowanie upadłościowe może, na wniosek Zarządu Funduszu, przedłużyć termin wypłat, nie dłużej jednak niż o trzy miesiące.
6. Sąd, o którym mowa w ust. 5, może, na kolejny wniosek Zarządu Funduszu, przedłużyć termin wypłat środków gwarantowanych o następne trzy miesiące, jednak nie więcej niż dwukrotnie.
7. Wnioski, o których mowa w ust. 5 i 6, sąd rozpatruje nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich wniesienia.”;
- 7) art. 23 otrzymuje brzmienie:
„Art. 23. 1. Środki gwarantowane objęte są obowiązkowym systemem gwarantowania od dnia ich wniesienia na rachunek bankowy nie później niż w dniu poprzedzającym dzień zawieszenia działalności banku, a w przypadku należności wynikających z czynności bankowych, o ile czynność ta została dokonana przed dniem zawieszenia działalności banku — do wysokości (łącznie z odsetkami naliczonymi zgodnie z umową — do dnia spełnienia warunku gwarancji):
1) równowartości w złotych 1000 EURO — w 100%,
2) przekraczającej równowartość w złotych 1 000 EURO, a nieprzekraczającej równowartości w złotych 15 000 EURO — w 90%.- 2. Górna granica środków gwarantowanych określona w ust. 1 pkt 2 ulega podwyższeniu do:
1) równowartości w złotych 18 000 EURO — od dnia 1 stycznia 2002 r.,
2) równowartości w złotych 22 500 EURO — od dnia 1 stycznia 2003 r.
- 3. Do obliczenia wartości EURO w złotych przyjmuje się kurs średni z dnia spełnienia warunku gwarancji, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.
- 4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 i 2, określają maksymalną wysokość roszczeń deponenta w stosunku do Funduszu, niezależnie od tego, w jakiej wysokości i na ilu rachunkach posiadał środki pieniężne lub z ilu wierzytelności przysługują mu należności w danym banku.
- 5. Roszczenia z tytułu gwarancji przedawniają się po upływie 5 lat od dnia spełnienia warunku gwarancji; dotyczy to także roszczeń powstałych przed dniem 15 kwietnia 1997 r.”;

8) w art. 24 wyrazy „art. 23 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 23 ust. 1 i 2”;

9) w art. 27:

 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) listę deponentów, wraz z wyszczególnieniem kwot środków gwarantowanych należnych każdemu deponentowi, sporządzoną według wzoru określonego przez Zarząd Funduszu; wysokość kwot środków gwarantowanych należnych poszczególnym deponentom syndyk masy upadłości ustala w wysokości odpowiednich sald dodatnich, z zastrzeżeniem ust. 2,”

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W przypadku stwierdzenia wymagalnych wierzytelności osób, o których mowa w art. 57 ust. 1 ustawy — Prawo bankowe, nieobjętych przepisami art. 2 pkt 1 i 2, syndyk masy upadłości, przy ustalaniu należności spadkobierców, pomniejsza saldo dodatnie o te wierzytelności.”;
- 10) w art. 28:
- a) w ust. 3 skreśla się wyrazy „z uwzględnieniem należności osób określonych w art. 57 ust. 1 ustawy — Prawo bankowe,”
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a—3d w brzmieniu:
- „3a. W przypadku gdy przeciwko deponentowi jest prowadzone postępowanie karne, z którego wynika, że środki objęte obowiązkowym systemem gwarantowania mogą pochodzić z przestępstwa przewidzianego w art. 299 Kodeksu karnego, syndyk masy upadłości zawiesza ich wypłatę do czasu zakończenia postępowania. Środki te są wypłacane deponentowi, jeżeli w toku postępowania karnego nie zostanie ustalone, że pochodzą z przestępstwa.
- 3b. Prokuratura lub sąd mają obowiązek zawiadomienia syndyka masy upadłości o toczącym się postępowaniu karnym przeciwko deponentowi, o którym mowa w ust. 3a.
- 3c. Minister właściwy do spraw sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zawieszania przez syndyka masy upadłości wypłaty środków gwarantowanych deponentom w przypadku określonym w ust. 3a. Minister właściwy do spraw sprawiedliwości, wydając rozporządzenie, uwzględni dane, jakie powinno zawierać zawiadomienie syndyka masy upadłości o prowadzonym postępowaniu karnym, termin i sposób wysłania zawiadomienia, dane, jakie powinna zawierać informacja o zawieszeniu wypłaty środków gwarantowanych wysłana deponentowi, termin i sposób wysłania informacji oraz dane, jakie powinien zawierać rejestr zawieszonych wypłat środków gwarantowanych prowadzony przez syndyka masy upadłości.
- 3d. Przepisy ust. 3a—3c stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy wypłaty środków gwarantowanych dokonuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny.”;
- 11) art. 30 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 30. 1. Z tytułu przekazania środków syndykowi masy upadłości Funduszowi przysługuje roszczenie do masy upadłości o zwrot przekazanych kwot, które podlegają zaspokojeniu w pierwszej kolejności po pokryciu bieżących kosztów postępowania upadłościowego, należności za pracę pracowników banku i innych roszczeń tych pracowników, o których mowa w art. 204 § 1 pkt 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Prawo upadłościowe (Dz.U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 6, poz. 43, Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 54, poz. 349, Nr 117, poz. 751, Nr 121, poz. 770 i Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 117, poz. 756 oraz z 2000 r. Nr 26, poz. 306, Nr 84, poz. 948, Nr 94, poz. 1037 i Nr 114, poz. 1193); art. 205 tego rozporządzenia stosuje się odpowiednio.
2. Kwoty zwrócone Funduszowi przez syndyka masy upadłości w trybie określonym w art. 28 ust. 5 nie zmniejszają wierzytelności Funduszu do masy upadłości z tytułu przekazania środków pieniężnych na wypłatę środków gwarantowanych.”;
- 12) po art. 38 dodaje się art. 38a i 38b w brzmieniu:
- „Art. 38a. 1. Informacje uzyskane w trybie określonym w art. 38 mogą być wykorzystywane przez Fundusz do opracowywania analiz i prognoz dotyczących sektora bankowego.
2. Informacje określone w ust. 1 nie mogą być udostępniane przez Fundusz innym podmiotom.
3. Analizy i prognozy, o których mowa w ust. 1, mogą być publikowane. Fundusz może je także udostępniać zainteresowanym podmiotom.
- Art. 38b. 1. Podmioty objęte systemem gwarantowania są obowiązane do informowania osób korzystających z jego usług o swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej oraz o uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w sposób, w jaki są podawane informacje o świadczonych usługach.
2. Informacje o uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji o przynależności do systemu gwarantowania i jego podstawowych zasadach funkcjonowania.”;
- 13) art. 44 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 44. Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041 i Nr 119, poz. 1251) ani państwową osobą prawną.”
- Art. 2.** W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz.U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 11, poz. 95

i Nr 40, poz. 399 oraz z 2000 r. Nr 93, poz. 1027, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 119, poz. 1252) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Skarb Państwa nie odpowiada za zobowiązania banków, z wyjątkiem zobowiązań, za które przyjął odpowiedzialność z tytułu gwarancji lub poręczeń.”;
- 2) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie określonym ustawą z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U. z 2000 r. Nr 9, poz. 131, Nr 86, poz. 958, Nr 119, poz. 1252 i Nr 122, poz. 1316),”;
- 3) w art. 144 w ust. 1 wyrazy „o której mowa w art. 56 ust. 2 pkt 1” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. h)”;;
- 4) w art. 163 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek zgłaszania nie dotyczy wierzytelności obejmujących środki zgromadzone na rachunkach bankowych oraz wierzytelności, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. h).”;

- 5) w art. 164 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przed wydaniem postanowienia w sprawie dopuszczenia do zawarcia układu, sędzia-komisarz wystuchuje składającego wniosek, syndyka oraz przedstawiciela Komisji Nadzoru Bankowego.”;
- 6) w art. 167 w pkt 1 wyrazy „o której mowa w art. 56 ust. 2 pkt 1” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. h)”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem przepisów art. 2b ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, które wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1317

USTAWA

z dnia 15 grudnia 2000 r.

o zmianie ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 i Nr 162, poz. 1119, z 1999 r. Nr 111, poz. 1281 oraz z 2000 r. Nr 3, poz. 46, Nr 5, poz. 67, Nr 83, poz. 946, Nr 88, poz. 988 i Nr 95, poz. 1041) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. W wyroku nakazującym opróżnienie lokalu sąd orzeka o uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego bądź o braku takiego uprawnienia osób, których nakaz dotyczy. Obowiązek zapewnienia lokalu socjalnego ciąży na gminie właściwej ze względu na miejsce położenia lokalu podlegającego opróżnieniu.

2. Jeżeli w wyroku orzeczono o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 1, dwóch lub więcej osób, gmina jest obowiązana zapewnić im co najmniej jeden lokal socjalny.

3. Sąd badając z urzędu, czy zachodzą przesłanki do otrzymania lokalu socjalnego, orzeka o uprawnieniu osób, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę dotychczasowy sposób korzystania przez nie z lokalu oraz ich szczególną sytuację materialną i rodzinną.

4. Sąd nie może orzec o braku uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego wobec:

- 1) kobiety w ciąży,
- 2) małoletniego, niepełnosprawnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414, Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756, Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 20, poz. 170, Nr 79, poz. 885, Nr 90, poz. 1001 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 19, poz. 238), ubezwłasnowolnionego — oraz sprawujących nad takimi osobami opiekę i wspólnie z nimi zamieszkałych,
- 3) osoby spełniającej przesłanki określone przez radę gminy w drodze uchwały, o której mowa w art. 5 ust. 3 i art. 30 — chyba że osoby te mogą zamieszkać w innym lokalu niż dotychczas zajmowany.
5. Sąd może, z zastrzeżeniem ust. 4, orzec o braku uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego, w szczególności, jeżeli nakazanie opróżnienia następuje z przyczyn, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3.
6. Orzekając o uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego, sąd nakazuje wstrzymanie wykonania opróżnienia